

V á n o č n í ZVOLSKÉ NOVINY

VDÁVÁ OBEC ZVOLE U PRAHY

prosinec 2015

ZDARMA

Advent

Doba klidného rozjímání bez zábav, tanců, rozčilování a stresů. No, nevím jak vám, ale nám zaměstnaným matkám adventní čas moc pohody nepřináší.

Safra, vždyť jsem ještě nezačala péct. Jestli ty perníčky neudělám o prvním prosincovém víkendu, nestačí se mi rozležet. Obchodní designéry, kteří už začátkem listopadu věšeli do výloh vánoční ozdoby, jsem cíleně ignorovala a ostentativně tvrdila, že se přeci nenechám zmanipulovat. Jenže tím pádem nemám ani jeden dárek. Ještě, že si celá rodina dává za okno přáníčka, inspirace se snad dostaví. Asi bych také měla dát do truhlíků nějakou jehličnatou větev. A teď do toho konec účetního roku (ostatně jako vždycky), inventarizace (taky jako vždycky) a hlavně tradice: vánoční výstava, dětské koncerty, zpívání pod stromem, koncert na půlnoční mši. Takže, vymyslet nový repertoár, který jsme ještě nedělali (nebo si to už nikdo nepamatuje), najít termín, kdy můžou přijít všichni, navštívit...

Jak s oblibou říkám: „...žádný přítelák...“.

Jenže stejně. Když celá kuchyň voní vanilkou a medem, když ozdobené perníčky lákají k ochutnání, když z truhlíků vykukuje vánoční výzdoba, když na stole leží adventní věnec se zapálenou svíčkou, když vám dětské sopránky tak krásně zazpívají o tom, jak se narodil Ježíšek, když posloucháte dospělé zpěváky, kteří nechají vsí práce a rozezpívají své aleluja, když se pod vánočními stromy sejdou sousedé a se sklenicí svařáku v ruce vytvoří velikánský sbor, je to nenahraditelné. To si pak řeknete, vždyť já se na to vlastně těším. Je dobré trochu zrekapitulovat, ohlédnout se za uplynulým rokem, přiznat si, co se nepovedlo a pochválit se za to, co se povedlo. Když to druhé převažuje, je to fajn. Za školu můžu říct, že se letos docela dařilo. Otevřeli jsme další třídu školky a na dlouhá léta vyřešili problém i s kapacitou školy. Myslím, že jsme dali školákům i školákům Zvole a Ohrobce hezký dárek. To ale jen proto, že všichni byli ochotni spolupracovat a věci věnovali víc než svou pracovní dobu. Bez vzájemné tolerance, ochoty a dohody by nebylo nic. To už mě ale učili moji rodiče. Řídím se tím celý život. A přeji to všem, je to docela prima pocit.

A také hodně zdraví, štěstí, lásky a pohody, málo stesku a žádné nebezpečí.

Lucie Strejcová

*Krásné vánoce a mnoho štěstí a pohody
v roce 2016 Vám přeje
Rada obce Zvole*

Miroslav Škoda

Lubomír Duda

Radmila Milon

Jan P.

Marek Hora

Kostýmy a masky pro benátský karneval

V pondělí 30. listopadu se konala v polyfunkčním domě vernisáž výstavy obrazů malíře Josefa Kocourka. Tato výstava byla spojena s předvedením kostýmů a masek pro karneval, který se koná každoročně

v italských Benátkách. Karneval má dlouhou tradici, poprvé se konal již roku 1296. Navzdory tomu, že ohlašuje začátek půsty, nemá žádnou přímou spojitost s náboženstvím a je tradičně pouze no-

ním hýřením, pitím a díky bujarému veselí v kostýmech a maskách býval „rozmazáním“ sociálního postavení. Přísloví totiž praví, že: „Pod maskou se král stane žebrákem a žebrák králem“. Tomu odpovídaly i karnevalové kostýmy, které kompletně zakrývaly tělo nositele – ani kousek kůže nesměl být vidět. Kostýmy s maskami se postupem doby staly svěbytným uměleckým výtvozem, některé se dědí z rodičů na děti po několik generací a průběžně se doplňují o další části nebo celé vrstvy. Pan Josef Kocourek se svými spolupracovníky také takové kostýmy s maskami vytvářejí u nás doma a karnevalu se s velkým úspěchem zúčastňují. Jak vypadají, posuďte sami z přiložené fotografie. Navíc pan Kocourek nám o jejich historii mnoho zajímavého pověděl. Závěrem dodávám, že kdo přišel, neprohloupil. Bylo to opravdu zajímavé a především krásné.

Lubomír Duda

Tradiční setkání u zdobení adventních věnců

V pátek jsme se sešli v klubovně Sokola Zvole, abychom těsně před první adventní nedělí měli krásný, čerstvý adventní věnec.

Letos byl o tvoření věnců ještě větší zájem než loni, sešlo se nás přes padesát. Pod rukama žen, vznikaly krásné a vkusné výtvořky, které doma dotvoří tu pravou vánoční atmosféru. Provonění jehličím a svařákem si všichni odnášeli věnec nebo svícen podle svých představ. Výběr ozdob, mašli a svíček byl velký.

Pro inspiraci, jsme vytvořili několik věnců na ukázkou a nejvíce se líbil věnec v hnědo-zlaté kombinaci na proutěném korpusu. Prvenství ve výběru barev svíček a ozdob, jako každý rok, drží červeno-zlatá, která nikdy nezklame. Těm, kdo si nevěděl se zdobením, či výrobou mašle rady, jsme ochotně pomohli.

Krásný večer jsme zakončili posezením u svařáku a dobře se bavili. Oceňujeme šikovnost žen, které se nebojí udělat si věnec samy, protože koupit si ho je sice snadnější, ale zase vlastní výtvor více potěší. Také není od věci se před Vánoce odreagovat a užít si pěkný „babinec“. Ovšem naše akce je i pro muže a také se zúčastnili! Děvčata ochotně věnec nazdobila a originální dárek pro ženu byl hotov! :-)

Děkuji za dodání materiálu firmě Cikas Group p. Figelové, Sokolu Zvole za prostor, děvčatům a Ondrovi Strakovi za provoz baru a těším se zase za rok!

*za o.s. Karabina
předsedkyně Zdenka Gabrielová
koordinátorka Jana Fialová*

**KRÁSNÉ SVATKY VÁNOČNÍ,
ŠTĚSTÍ A ZDRAVÍ V ROCE 2016**

**přeji zastupitelky za
Spolu pro Zvoli a Černíky
Jana Straková,
Hana Šiplerová, Zdenka Gabrielová**

Čerti Krampus v Černíkách

Krampus je Alpské strašidlo, které se objevuje především okolo Adventu. Je to starověká tradice, která vznikla v rakouských Alpách, odkud se postupně rozšířila do celého Rakouska a postupně i do okolních států – Německa, Slovinska, Maďarska, severní Itálie a Chorvatska.

Jméno Krampus vzniklo z rakouského KRAMPAS – něco neživého. V období inkvizice byla tato tradice zakázána pod hrozbou trestu smrti. V mnoha Alpských vesničkách a městech jsou do dnes pořádány takzvané Krampuslapy, průvody krampusů a jejich skupin. Každá skupina je něčím zajímavá, jsou doprovázeny projíždkami na pekelných vozech, lesními lidmi, různými strašidly, rachotem kravských zvonů, řetězů, hlasité hudby, kouře a dýmu.

Každá maska je vlastně takové malé umělecké dílo. Jsou ručně vyřezávané z lipového nebo borového dřeva a ručně malované. Na každé masce jsou přidělané pravé rohy, které jsou používány především z muflonů, beranů, kamzíků a koz. Kožichy jsou šity z pravé kůže horských koz nebo ovcí. Každý Krampus by měl mít kolem pasu připevněný kravský zvon, který by měl viset skoro až ke kolenům, měl by mít kravský ocas, vrbové proutí na šlehání, někdy i řetěz. Na zádech by měl mít nůši, do které dával podle pověsti zlobivé děti. Hlasité zvonění kravských zvonů mělo zahánět zlé lidi.

Tyto bytosti navštívily v sobotu 28. listopadu 2015 Černíky. Proběhla zde tradiční Mikulášská nadílka spojená se slavnostním rozsvícením vánočního stromu, jedličky VIKTORKA. Od tří hodin se valily davy

na parcelu zahrádkářského svazu Černíky v očekávání alpských čertů. Představení zahájil důstojným vstupem Mikuláš. Vzápětí do vymezeného prostoru z kouře a za bouchání petard vlitlo šest čertů třímajících různobarevné sršící ohně. Řvali, zvonili zvonci, ukazovali celý strašidelný repertoár. Postupně se však zklidnili a odvážnější děti podporovány rodiči si troufaly se přiblížit k čertům, sáhnout si na ně a dokonce se s nimi vyfotografovat. Mikuláš s andělem a dvěma čerty potom na pódiu rozdali dětem balíčky, ve kterých nechyběl pozdrav od čertů – kousek uhlí. Některé děti sebraly odvahu a na pódiu zazpívaly či zarecitovaly, za což byly vždy náležitě odměněny. V závěru byl rozsvícen vánoční strom za tradičního sborového zpěvu Neckářovy písně Půlnoční. Tečku za touto akcí vytvořil krásný ohňostroj. Návštěvníci v průběhu odpoledne oceňovali výborný svařák, grilované klobásky, domácí štrúdl a další dobroty, které pro ně zahrádkáři

připravili ve stánku. Fronta byla v některých chvílích dosti dlouhá, ale Jarka Hrubá s Janou Hrachovcovou se snažily, seč mohly, aby všechny zákazníky obsloužily. Není se co divit, byl to rekord v návštěvnosti našich akcí. Přišlo cca 360 návštěvníků. Těší nás, že se zúčastnili nejen místní, ale i z Březové, Oleška, Vraného, Jesenice, Říčan, Ledče nad Sázavou. Téměř třetina jich přijela z Prahy.

Obrovský dík za přípravu patří Rostovi Betincovi a Jarce Hrubé, kteří se organizaci a zajištění věnovali několik týdnů předem na úkor svého volného času. Jak vyplývá z nadšených ohlasů, byla to velmi povedená akce.

Děkujeme též vedení obce Zvole a aktivním členům ČZS Černíky za přímou pomoc při organizaci a realizaci celého slavnostního odpoledne.

Sepsala: Lenka Betincová

Boris
Hýbner

*Jak je to prostý.
Mezi báječnými
lidmi je báječně.*

Iva
Hüttnerová

Osobnosti v domě v

Dr. Václav
Větvicka

*Obdivuji ty,
kteří vymysleli,
prosadili a
postavili tento
dům. Je úžasný,
jako zvolští.*

Martha
a Tena

Jana
Šulcová

*To byl ale
krásný večer,
díky.*

Ivo
Šmoldas

Setkání
jubilantů

Yveta
Simonová

Velikonoční
koncert

*Zvole je dobře
zvolené místo
k životu.
Moc se mi
tu líbí.*

Ondřej
Hejma

*Milí zvolští
mi rozumějí.*

*V ničem tak
multifunkčním
jsme ještě
nezpívaly.*

Vítání
občanků

*Děkuji za milé
přijetí (i odjetí)
a přeji Zvoli
množství
dobré vůle.*

Josef
Klima

*Zvole rozhodně
není nic
společného
se zvlí!
Bylo mi tu
moc fajn.*

Koncert
mladých

Adventní čas a moderní gymnastika ve Zvoli

Zapalujeme první adventní svíčky, píšeme si seznamy dárků a všichni se těšíme na Ježíška. Stejně jako paní ZIMA pilně kreslí své obrazy na naše okna, tak i my pilně trénujeme naše sestavy. Jelení skoky střídají atitidy, piruety a spousty dalších důležitých gymnastických prvků. Zkrátka děláme vše, abychom byly čím dál lepšími gymnastkami. Rády bychom totiž začátkem roku předvedly našim rodičům a všem příznivcům tohoto krásného sportu, co jsme se naučily. Chceme ukázat, co se dá udělat s tělem za pouhý rok práce, kam se dá dojít pílí a pravidelnými tréninky, které tak rády navštěvujeme a zároveň bychom rády poměřily svoje dovednosti mezi sebou na našich prvních závodech.

„Že na to už máme“, nám mimo jiné prozradil i obrovský úspěch listopadové nedělní exhibice pořádané v ZŠ Zvole za účasti všech cvičenek a samozřejmě také rodičů, prarodičů a dalších členů rodin.

Po slavnostním nástupu všech účastníků, jsme postupně ukázaly to co je moderní gymnastika a to jak v rámci představení jednotlivkyň, tak pódiové skladby více cvičenek najednou. Po skoro dvou hodinách našich výkonů, potlesk nebral konce a mnozí se neubránili ani slzám dojetí.

Spokojenost rodičů, trenérky a jejich obdiv pro nás byl tím pravým vánočním cukrovím, naší odměnou za všechnu tu dřinu a pot. Vpřed nás ženou však nejenom naše úspěchy, ale i podpora našich nejbližších, kteří vědí kdy poradit, kde popohnat a kde pofoukat.

Rádi bychom vám všem, kdo nás podporujete a věříte, popřály pohodlný zbytek roku, hezké svátky, bohatého Ježíška a do toho následujícího „SKOK“ tou správnou nohou.

Za všechny gymnastky Vaše trenérka II. třídy

Ing. Jana Veselá

Naši sportovci roku

Uplnulý rok jsme na sportovních kolbištích zaznamenali nový, a velmi potěšující jev. Mladí zvolští sportovci, co svým mistrovstvím přerostli zdejší luhy, se výrazně prosadili v tak zvaném špičkovém sportu. Nejvíce právě tito tři, které představujeme.

Vojtěch Straka

Vojta je nadaným šachistou už roky. Snad už od plenek. I přes svůj nesporný výkonnostní růst zůstal skromným a v soutěžích, kde je to možné, reprezentuje stále svůj mateřský zvolský klub. Od května do září probíhají turnaje jednotlivců. Doslova exceloval v bleskovém turnaji v Klatovech. Mezi 66 startujícími byl první se 113,50 body. Druhý Turner z Tachova získal 107,75 bodu. V hlavním turnaji pak ve špičkovém domácím obsazení skončil pátý.

Údobi říjen–duben patří dlouhodobým soutěžím družstev. Nejvyšší soutěž je v této zemi Extraliga. Tu hrají profesionálové, poloprofesionálové, cizinci a to nejlepší z domácí provenience. Vojta startuje v dresu Tatranu Litovel (bilance k 1. 12. = 2 výhry a žádná remiza ani porážka). Hned pod ní je 1. liga. Zde startuje za QCC České Budějovice a má bilanci vždy jedno vítězství, remiza i porážka. V krajských soutěžích reprezentuje šachisty naší obce. Dvakrát vyhrál, remizu ani porážku nepoznal.

Vojta je skromný borec. Sám sebe nechválí, své výsledky Vám ale ochotně sdělí i zašle. Je to fajn. Na šachových internetových stránkách ho najdete, ale těch výsledků a soutěží! Je to složité čtení i hledání... ostatně, ona sama šachová hra je taky složitá.

Dominik Plechatý

Dneska už je to první rok sparťan. Z kategorie soutěží U-17. Začínal u nás a pro své vlohy ho trenér Václav Jež mohl využít na místech, kde zrovna nejvíc potřeboval. Nebránil mu v cestě výš. Ozval se pražský Motorlet. Dominik, jen jak to šlo, ochotně hostoval i tady doma ve Zvolí. Stal se nepřehlédnutelnou figurou. Zrovna v té chvíli „měl kliku“ na podporu.

Tu představovali (a pořád představují) dva „jeho dědkové“. Ten první, Mírek Plechatý, ho vedl k poctivosti a řemeslu. Ten druhý, Láďa Tománek (ano, ta opora zadních řad a kapitán snad nejvzpomínanější fotbalové éry ve Zvolí z let šedesátých a sedmdesátých) věnoval všechen svůj čas a znalosti právě dění fotbalovému. „Domino“ stoupá. Ještě pořád má kam. Být v dresu Sparty, to už samo o sobě je výzva neustrnout.

Chtělo by se chválit dál, ale není třeba. Jemu se hlava nezatočí. Jen člověka svádí jeden pohled zpět. Dominikův pradědek „Bohouš“ Hřebík tu býval, jako jediný, předsedou Sokolů i hasičů. Jako mladý prý byl zdatný a obratný. Jeho pravnuke jako by měl stejné dary přírody. Jak se tu říkávalo „někdo mu to vložil do kolíčky“.

Oldřich Máj

„Že se ten jeho táta nebojí! Ten jejich mrňous lítá na tý štyrkolce jako když závodí!“ Slychám už několik let o hodně mladém, ještě docela malém sousedovi a jeho otci. Táta se nebojí, kluka podporuje, dokonce jako nikdo v okolí. Motorkářský talent, napadne Vás, zvuk „jeho oře“ už bezpečně poznáte. „Malý Olda“ si na

začátku sezony zlomil ruku a to ho trochu zbrzdilo. Ale ve světě špičkových závodů se neztrácí. Startoval na největším evropském závodě MX Master kids ve Francii. Loni tam úžasně vyhrál. Letos byl už mezi 80 startujícími osmý. Pozor! On teď startuje v kategoriích, kde má soupeře o rok i dva starší. Je vždycky tím nejmladším. Vrchol domácí. Mezinárodní mistrovství ČR, Krásná Lipa = 2. pořadí! Slovem: borec. A mluví už jak skutečný závodník. „Zkusil jsem si i třídu osmdesát pět kubických centimetrů, tam jsou kluci třináct a čtrnáct let, jezdil jsem to okolo osmého místa. To je úspěch. S koncem sezony začíná příprava na další a věřím, že úspěšnější sezonu.“

Tak co, rostou? Ptával se můj děda a vždycky myslel houby. Pokud se podíváme na naše mladíky, a jsou tu mezi Zvoláky i další slibná jména, musíme říct „rostou“ ...a to je móóóo dobře.

Nadané mladé sportovce naší obce krátce přiblížil Vladimír Zápotocký

0 vánočním hokeji na rybníku

V dřívějších dobách bývaly oba naše rybníky o vánočních svátcích plné bruslařů. Jak by také ne! Pod vánočním stromčekom často byly k nalezení „brusle od Ježíška“. Ochotných rukou odhrnout sníh, pokud bylo potřeba, těch se našlo vždycky dost.

Jinou kapitolou bývali hokejisté. S výjimkou Štědrého dne hráli vlastně pořád. Nejvíce snad hned po skončení II. světové války před 70 roky. Hrál se na „Hod Boží vánoční“ (25. 12.), hned druhý den „o koledě na Štěpána“, hrálo se o Silvestru a dokonce i na Nový rok, pár minut po obědě. Tahle garnitura na našem snímku právě zmíněný maraton zápasů absolvovala. Prý všechno vyhrála. Není se co divit. Škobisové,

Strnadové, Hůrkové i přespolní Urban či Aleksandr, to bývala oblíbená garnitura. Dokázala vyhrávat na „domácí půdě“ i se soupeři hrajícími vyšší soutěže. Přecasto sem zavítali „na výlet“ i borci známých pražských klubů a ani oni neodcházeli jako vítězové.

Roky běžely a náš hokej se pořád těšil přízni diváků. Vyhrával. Jména oblíbenců zůstávala. Na Vánoce 1963 se i tady začalo hrát na tři útoky. Přibyl jeden hodně mladý. Ti tři hráči měli dohromady právě padesát let. Dva z nich byli synové „otců zakladatelů“. František Škobis a Stanislav Šticha. Třetí v řadě, Petr Jasanský, na rozdíl od působení ve fotbalové brance, byl brilantním a bystrým bruslařem se samozřejmou technikou. Tahle trojice, to bylo pro fan-dy „potěšeníčko“. Jak dlouho? Jen do Vánoc 1966. Proč? Hokejový svaz od sezony 1967/1968 už nepovoloval mistrovské zápasy na přírodním ledě. Hokej na rybníku skončil. Škoda.

- 37 -

Prosincová pohádka o malé vesničce

Za sedmero horami a sedmero řekami, snad za sedmero moři, bývala jedna malá vesnička. Žilo v ní tehdy pouhých jedenáct obyvatel. Každý vesničan, od nejmenšího po nejstaršího, měl něco na práci. Jeden okopával maniok, druhý pásł kozy, třetí chytal ryby. Peníze nepotřebovali, daňové příznání nepodávali, do zahraničí nejezdili a o cizích krajích neměli ani potuchy. Těšili se ráno z východu slunce, v poledne z maniové kaše a večer z příštího rána.

Jednoho prosincového dne zavítal do oněch končin bankéř, či snad finanční poradce z velkého města v daleké vyspělé zemi. Pohovořil s vesničany a zděsil se. Bez peněz, daní, účetnictví jednoduchého natožpak potrojného, bez půjček, úroků a dluhů to přece nemůže fungovat! Nechal si od rady starších předložit záznamy o sklizni manioku a výlovu ryb. Prostudoval údaje vyryté na hliněných tabulkách a příštího rána nechal svolat vesničany, aby jim předložil návrh, jak vybědnout z tíživé ekonomické krize.

„Vesničané! Protože nemáte peníze, nemůžete prodávat a nakupovat zboží na volném trhu. Nemůžete dosáhnout ekonomického růstu, zákonitě upadáte do stále větší bídě a nakonec umřete hladu! Vaše děti čeká chmurná budoucnost! Budete-li však mít peníze, zúročíte je, zboží prodáte draze a zakoupíte ho levněji. Nebudete muset okopávat maniok. Vy i vaše děti budou žít v blahobytu.

Abyste se naučili řádně hospodařit, uzavřeme spolu výhodnou smlouvu a já každému z vás půjčím deset lesklých, zbrusu nových penízků. Ve smlouvě bude psáno, že budete nakupovat, půjčovat a prodávat a tak za pouhý rok své finanční prostředky zmnohonásobíte. Až za rok v prosinci přijedu, vrátíte mi půjčku s úrokem 10 % p. a. Každý z Vás mi vrátí jedenáct penízků. Zbytek si ponecháte a budete dále budovat svůj blahobyt.“

Penízky se krásně leskly, proč je nevízt, když je někdo nabízí. Vesničanům se kromě toho tuze líbila poradcová kravata a tak s podpisem smlouvy neváhali. Každý se těšil, jak se bude mít dobře a ještě lépe a nebude se muset ohánět motykou.

Čas však plynul a bylo třeba okopat maniok a nalovit ryby, aby bylo co jíst. Večer si každý prohlížel své penízky, které se už tolik neleskly a bylo jich stále jen deset. V duších prostých a důvěřivých vesničanů vzklíčilo něco, co doposud nepoznali. Jejich myšlenky už nebyly tak radostné. Jak za rok vrátit jedenáct penízků a ještě si nějaké ponechat? Okrást souseda nebo mu pomoci při lovu ryb odebrat se do věčných lovišť? Zřídít penězokazeckou dílnu? Vyhlásit válku sousední vesnici? Využít možnosti prolongace smlouvy? Kdo jim poradí, když nemají poradce, jak na poradce, až přijde? Maniové kaše bylo stále dost, ale už se z ní netěšili. Snad poradce sežere lev a na všechno se zapomene.

Bohužel nečetli ustanovení Všeobecných podmínek, kde se píše, že musí nejpozději do sedmi let splatit úroky. Nesplatí-li, přijede místo poradce exekutor. A co lev? Nikoho nesežral. Asi neměl rád ani poradce, ani exekutory....

Tu vesničku už nenajdete. Prý je v těch místech velký důl. A vesničané? Možná uprchli, možná využili nabídky na trhu práce a upili se k smrti při práci v dole, kdo ví?

Nejsem autorem tohoto příběhu, jen jsem ho převyprávěl a maličko přeonačil. Pokud z něj plyne nějaké poučení, nechť si ho každý odvodí sám. Osobně příliš nedůvěřuji poradcům.

Bohumil Sajdl

Vánoční rozjímání o lidské duši

Vánoční svátky vnímám především jako dny klidu, míru a pokoje. Dávají nám také příležitost, rozjít se o své duši. Ublížíme totiž sami sobě, pokud popíráme její existenci nebo ignorujeme její potřeby. Měli bychom pamatovat na to, že každou minutu našeho života můžeme své duši buď prospívat, a nebo škodit. S ohledem na to se můžeme rozhodnout, jak uspořádáme svůj běžný život. Potřebujeme se ztišit a o samotě otevřít sami před sebou toto duchovní téma. Mohl by to být první krok k tomu, abychom obohatili náš život o jeho vědomé duchovní prožívání, v souladu s vyššími zákony. Takové žití lze krátce vyjádřit – žít v lásce. Rozhodnutí, pozvednout prožívání svého života na tuto vyšší úroveň je naší intimní záležitostí a není třeba jej navenek jakkoliv demonstrovat. Každý z nás má na pomoc svého vnitřního rádce a tím je právě naše duše. Je předurčena k tomu, aby dávala našemu životu správný směr. Pokud ji to umožníme, povede nás k lásce k bližním. Znamená to, že naše záměry a myšlenky budou vždy čisté a podle toho budeme také konat a jednat s druhými lidmi. Není pochyb o tom, že pokud nejsme v kontaktu se svou duší, jednáme pod vlivem ega. To nás naopak svádí k nežádoucímu myšlení a konání, které bývá v rozporu s naší duší. V takovém případě pak můžeme škodit nejenom svým bližním, ale také sami sobě. Proto je užitečné prověřit, zda se již vaše duše skrze vás projevuje, vede vás, a nebo zda necháváte stále prostor pouze svému egu.

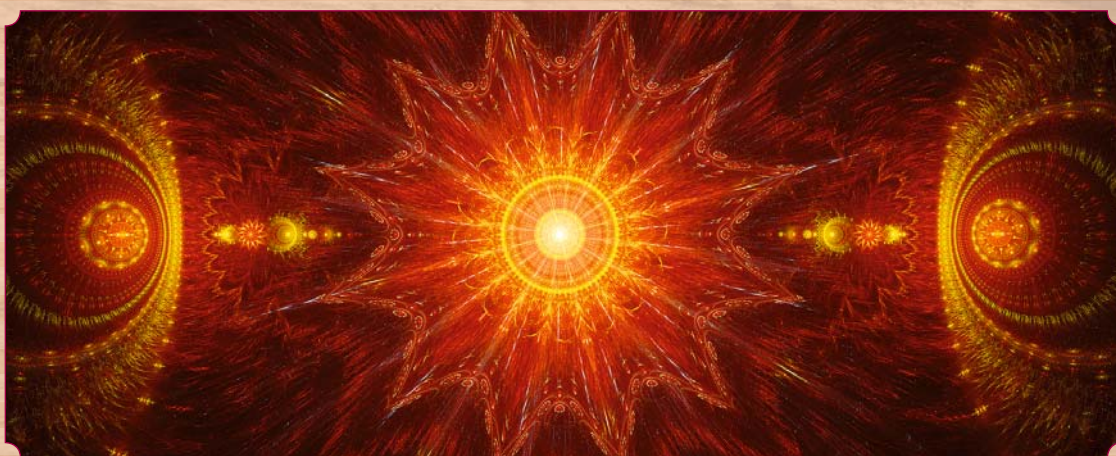
Pokud se ztišíte a pohroužíte do sebe, vaše duše vám mnohé napoví. Z vlastní zkušenosti vím, že proto, aby mohla být duše šťastná, nepotřebuje luxus, postavení, boj ani vítězství, nepotřebuje rozhodovat, nařizovat, kritizovat, pomlouvat ani zesměšňovat. Nestojí o bezduchou

zábavu a hry, nepotřebuje nad nikým vyhrávat ani nikoho porážet, nemá zapotřebí s druhými soutěžit. Nic z toho ji neudělá šťastnou, naopak toto vše potřebuje naše ego pro své uspokojení. Stačí se nad sebou zamyslet a hned budete vědět, kdo řídí váš život. Duše vám také může pošeptat, že pokud ji dovolíte, aby vás vedla životem, budete pokorní, skromní, uctiví, vděční a láskyplní ke všem lidem. Nejenom to, ale dozvíte se, že vás povede k tomu, abyste si vážili času, který vám byl pro tento život vymezen. Odvede vás od balastu, kterým jste jej zaplňovali. Zajímat vás pak bude především to, co má pro vás nebo pro druhé nějaký smysl a hodnotu. Pokuste se navázat tuto komunikaci, a pokud se vám to hned nepodaří, nevzdávejte se a pokoušejte se znovu a znovu. Souznění se svou duší je osvobozující a může navždy změnit váš život k lepšímu. Tuto zkušenost mají tisíce lidí. I já mezi ně patřím a jistě také řada z vás. Duše každého člověka čeká na své osvobození a probuzení. O to se ale potřebuje přičinit každý sám. Nezapomeňte, že žít v lásce je předpokladem k vzájemnému porozumění mezi lidmi, které nám tolik schází.

S láskou

Jožka Wenkeová – Černíky

P.S. Obecní knihovna dostane ode mě vánoční dárek, který může posloužit i vám. Je to edice mých pěti publikací obsahující praktické rady i má duchovní poznání. Věřím, že dárek bude s povděkem přijat. Budu se za nás všechny modlit a prosit o Boží požehnání pro každého, kdo si vezme má slova k srdci.

Zimní slunovrat

Již prastaré kultury, které ještě žily v sepětí s přírodou, vnímaly význam slunce pro život na Zemi. Svými tradicemi i rituály uctívaly život v jeho přirozené podobě. Slunce a jeho teplo s množstvím světla dopadajícím na Zemi stále určuje zemský koloběh života. Vše, co se děje v přírodě, veškerá proměna během roku, se zároveň děje i v nás, neboť i my jsme součástí přírody. Děje se tak v našem těle fyzickém i duševním. Kdo je vnímavý, jistě již zpozoroval změnu potřeby spánku, nálady nebo i životní síly během roku.

Rok můžeme například rozdělit na období, kdy den narůstá a zesiluje se vliv „světla“ a na druhou část, kdy den ubývá a zesiluje se tak vliv „tmy“. Nacházíme se právě v tomto období, jež nabude vrcholu v čase zimního slunovratu. Právě v tomto období pozorujeme slunce pomalu, dny jsou krátké a noci temné. Temnotu můžeme vnímat jak doslovně, tak obrazně a stát se tak vlastními pozorovateli temnoty v nás samotných. Příroda přechází do klidu, odpočívá, míza

se stahuje do kořenů a život se dostává více do hloubky. I pro nás je tento čas příležitostí pohroužit se do sebe, v hloubi se propojit s podstatou života samotného, položit si otázky týkající se smyslu nejen života, ale i naší účasti v něm. Připustit otázku smrtelnosti, pomíjivosti i strachu z neznáma. Dotknout se niterně sám sebe, zda a nakolik vytváříme ve svém životě hodnoty věčné a nakolik naplňujeme svůj život hodnotami pomíjivými...

Toť otázka v čase slunovratu i pozvánka k nalezení vnitřního hlubokého světla v nás samých, abychom se již nemuseli ztrácet v temnotách. Povznesení lidství skrze adventní pokání, vděčnost, pokoru, lásku i nalezení Krista ve svém srdci je jedním z poselství nadcházejících Vánoc.

Přeji nám všem znovunalezení posvátného prostoru i vnitřního světla.

Soňa Hájková

Pozvánky na akce

Sousedé, přijďte na 13. ročník Novoročního orientáku.

Kdy? 1. 1. 2016 začátek 12:00, konec cca 13:10

Kde? Křižovatka na kraji lesa za bývalým prasečákem

Co na sebe? Oblečení a obuv dle počasí

Co s sebou? Dobrou náladu a sportovního či zvědavého ducha a vhodné jsou i hodinky

Co vás čeká? Krásný vstup do roku 2016, lehký běh nebo jen příjemná procházka zvolským lesem. Navíc si můžete užít mnoho radosti z nalezených kontrol a následně i návratu do cíle! Vezměte s sebou i své děti

Bližší informace naleznete na www.OB.SKZvole.cz, nebo je získáte na tel. 603 858 303 či mailu ob@skzvole.cz.

Přihlášení předem není nutné, každý, kdo najde dostatek sil na polední pohyb, je vítán...

za OB SK Zvole Tomáš Hájek

24. 12. 2015 * Rozdávání Betlémského světla
od 13:00 do 15:00 hodin ve zvolském kostele

24. 12. 2015 * „Půlnoční“ v kostele sv. Markéty
od 22:00 hodin

25. 12. 2015 * Zpívání koled u jesliček
od 16:00 hodin v kostele sv. Markéty

27. 12. 2015 * Česká mše vánoční – Hlahol
od 17:00 hodin

9. 1. 2016 * Vánoční koncert ženského
vokálního souboru Cantio
od 16:00 hodin

Kalendář akcí na rok 2016 ZO ČZS Černíky

23. 4. 2016 * Černický slet maskarní rej

25. 6. 2016 * Dětský den

3. 9. 2016 * FO3 – country kapela - koncert
a taneční zábava pod širým nebem

24. 9. 2016 * 5. ročník závodu Černická
koloběžka

3. 12. 2016 * Mikulášská – rozsvěcení vánočního
stromu

Inzerce

„Dej Bůh štěstí tomu domu, ...“

Vyberte si dobrého partnera

Kupujete si ledničku, mobil, auto? Co uděláte? Začnete si vybírat v obchodech, prohlížet nabídky, radíte se se známými. Pánové porovnávají parametry, dámy hledí na design, a praktičnost. Oba pak hodnotí funkci a cenu. Necháte si zboží předvést, vyzkoušíte a koupíte. Prodáváte nebo kupujete nemovitost? Hodnotu v rádech milionů, často svoje životní dílo, svůj domov? Co uděláte? Projdete internet, vyzpovídáte kamaráda, který právě prodal. Sousedům se nezmíníte, aby nikdo nevěděl, že prodáváte. Jen ne realitku. Na co čtít odborníka, se zkušenostmi? Proč prodávat za víc nebo kupovat levněji, když mohou vyjednávat se spekulanty. Proč šetřit svůj čas a peníze?

**PŘEJI VÁM DO NOVÉHO ROKU,
ABYSTE SI VYBÍRALI VŽDY JEN TY
NEJLEPŠÍ PARTNERY!**

Ing. Helena Veselá
realitní makléřka ve vaší oblasti
tel.: 607 834 142
e-mail: helena.vesela@re-max.cz
www.re-max.cz / HelenaVesela

Ceník inzerce

Ceník inzerce ve Zvolských novinách

Velikost Rozměr	Cena za otištění (Kč)	
	jednorázové	celoroční
1/1 – celostrana 184 × 248 mm	2 000	6 000
1/2 – půlstrana 184 × 120 mm 89 × 248 mm	1 000	3 500
1/4 – čtvrtina 89 × 120 mm	600	2 000
1/6 – šestina 89 × 80 mm	500	1 700
1/8 – osmina 89 × 60 mm	400	1 400

Zvolské noviny, jako obecní zpravodaj, vydává obec Zvole. Evidováno dne 25. 1. 2002 pod evidenčním číslem E 13431.

Noviny vycházejí neperiodicky a jsou umístěny také na www.zvole.info. Redakční rada: Lenka Betincová, Lubomír Duda, Vladimír Zápotocký. Nevýžádané rukopisy, kresby a fotografie se nevracejí. Otištěné příspěvky neprocházejí odbornou jazykovou úpravou a u datových souborů kontrolou. Názory přispěvatelů se nemusí nutně shodovat s názory redakce. Kontakt a příjem inzerce: Obecní úřad Zvole, Hlavní 33, 252 45 Zvole. Všechny příspěvky i inzerci zasílejte na adresu: redakce@zvole.info. Uzávěrka příštího čísla: 21. 2. 2016.